

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
ZENIČKO-DOBOJSKI KANTON
OPĆINSKI SUD U TEŠNJU
Broj, 39 0 K 074386 24 K
Dana, 12.06.2025. godine

U IME FEDERACIJE BIH

Općinski sud u Tešnju, sudija Bekrić Hidajeta, uz sudjelovanje zapisničara Hidajete Mehinović, u krivičnom predmetu optuženih K. S. sina H. iz P. broj 49, općina Tešanj i K. M. sina S. iz P. broj 49, općina T., zbog krivičnog djela oštećenje tuđe stvari iz člana tuđe stvari iz člana 293.stav 1. u vezi sa čl. 31. Krivičnog zakona Federacije Bosne i po optužnici Kantonalnog tužilaštva ZE-DO kantona Zenica broj T04 0 KT 0055740 24 od 03.07.2024. godine, nakon održanog glavnog i javnog pretresa a koji je održan dana 12.06.2025. godine, u prisutnosti tužitelja Kantonalnog tužilaštva ZE-DO kantona Zenica Ahmetlić Amre, optuženih i branioca Ratka Kesića advokata iz Teslića, dana 12.06.2025. godine, donio je i objavio sljedeću:

P R E S U D U

Optuženi:

1. **K. S.**, sin H. i majke M. rođene I., rođen 15.10.1959. godine u G. R., općina T, nastanjen u mjestu P. broj 49, općina T., pismen, sa završenom SSS, po zanimanju zidar, oženjen, otac dvoje djece, po narodnosti Bošnjak, državljanin BiH, JMB: ..., neosuđivan,
2. **K. M.**, sin S. i majke E. rođene I., rođen 25.09.1983. godine u T., nastanjen u mjestu P. broj 49, općina T., pismen, sa završenom SSS, po zanimanju mašinski tehničar, oženjen, otac dvoje djece, po narodnosti Bošnjak, državljanin BiH, JMB: ..., neosuđivan

Krivi su

što su,

dana 20.10.2023.godine, oko 16,30 sati, u T., ispred UO „Meli“ u mjestu P., nakon verbalne prepirke i sukoba sa M. R. oko nezavršenih građevinskih radova, oštetili motorno vozilo marke „Citroen Jumper“ reg. oznaka E24-O-359 vlasništvo firme „Felix“ iz Odžaka, na način da su udarali lopatom i bacali ciglu po navedenom vozilu, nakon čega se oštećeni M. R. odvezao sa vozilom na udaljenost od oko 500 metara u pravcu Jelaha, nastavili da oštećuju vozilo na način da su isti gađali krampom, kojom prilikom su na vozilu nanijeli oštećenja u vidu udubljenja i strugotina na farbi i limu, oštećenja na vjetetrobranskom staklu desnih bočnih vrata u vidu strugotine, na poklopcu motora oštećenja u vidu udubljenja i parnice, na prednjem vjetetrobranskom staklu oštećenja u vidu ispucalog stakla, te u predjelu prednjih lijevih vrata oštećenja u vidu udubljenja, svjesni da oštećuju tuđu stvar, to su i htjeli, kojom prilikom su na vozilu pričinili štetu u iznosu od oko **3.682,00 KM**,

dakle, oštetili tuđu stvar,

čime su počinili krivično djelo oštećenje tuđe stvari iz člana 293. stav 1. u vezi sa članom 31. KZ F BiH, pa im se na osnovu istih zakonskih odredaba i odredaba člana 49. i 62. Krivičnog zakona Federacije BiH izriče

UVJETNA OSUDA

Kojom se optuženima za počinjeno krivično djelo utvrđuje kazna zatvora od po 3 mjeseca i istovremeno određuje da se ista neće izvršiti ukoliko optuženi u roku od 1 (jedne) godine dana a računajući od dana pravosnažnosti ove presude ne učinu novo krivično djelo.

Optuženi se obavezuju na plaćanje troškova krivičnog postupka u paušalnom iznosu od po 50,00 KM u roku od 30 dana od dana pravosnažnosti ove presude.

Imovinsko pravni zahtjev R. M. se odbacuje.

O b r a z l o ž e n j e

Kantonalno tužilaštvo ZE-DO kantona Zenica optužnicom broj T04 0 KT 005740 24 od 03.07.2024. godine optužilo je K. S. i K. M. da su počinili krivično djelo oštećenje tuđe stvari iz člana 293. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: KZ FBiH), na način, vrijeme i mjesto kako je to opisano u optužnici, temeljeći optužbu na dokazima koji su prikupljeni u toku istrage i predloženi u optužnici.

Sudija za prethodno saslušanje ovog suda navedenu optužnicu potvrdio je dana 08.07.2024. godine i zakazao ročište radi izjašnjenja o krivnji optuženih, na kojem ročištu su oba optužena izjavila da poriču krivnju, pa je i zakazan glavni pretres.

Kantonalni tužilac je ostao kod ove optužnice do kraja glavnog pretresa s tim da je nakon što su provedeni dokazi tužilaštva izvršio izmjenu činjeničnog opisa u dijelu koji se odnosi na iznos štete, tako da je umjesto iznosa od 5.000,00 KM upisan iznos 3.682,00 KM dok je pravna kvalifikacija ostala neizmjenjena.

U toku glavnog pretresa u uvodnom izlaganju branilac optuženih izjavio je da je iz evidencije podataka vidljivo da se radi o porodičnim ljudima, radnim ljudima, ozbiljnim ljudima koji nikada nisu optuživani. Optuženi da su izvodili građevinske radove pred kućom oštećenog i da je oštećeni ostao njima dužan tačno 7.920,00 KM. Na njihov poziv da to plati reagovao je tako što je došao njihovoj kući usljed čega je nastupila neka svađa, da uopšte nije bilo događaja kako je opisano u optužnici niti su optuženi opasni ljudi. Odbrana misli da je sve ovo izrežirano od oštećenog kako bi izbjegao da plati svoj dug.

Kantonalni tužilac u završnoj riječi izjavio je da je bez sumnje i sa sigurnošću tokom dokaznog postupka dokazano da su optuženi počinili radnje iz činjeničnog opisa optužnice a u kojim radnjama se stiču sva zakonska obilježja krivičnog djela oštećenje tuđe stvari iz člana 293. stav 1. KZ FBiH. Takvu ocjenu da temelji na činjenicama koje su utvrđene tokom glavnog pretresa a na osnovu saslušanih svjedoka optužbe kao i materijalnih dokaza optužbe.

U završnoj riječi branilac optuženih izjavio je da se ništa ne zna o M. R. da li je kažnjavao, da li ima neplaćenih obaveza, dok za optužene je vidljivo da nikad nisu osuđivani. Nepoznanice koje se pojavljuju oko visine štete i plaćanja štete da nije jasno ko je platio štetu, o kakvim radovima se radi. Prednje vjetrobransko staklo da ne vrijedi više od 300,00 KM i odbrana ističe da je ovaj račun fiktivan i da se prema kako bi izbjegao parnicu za svoja dugovanja sa porodicom K.. Da li firma „Feliks“ iz Odžaka uopšte postoji, da li su popravljali auto ili ne, da li su bila ranija oštećenja. Jedan dio oštećenja da je napravio R. izlazeći na magistralnu cestu. Na osnovu ovakvog činjeničnog stanja da se ne može ni utvrditi a kamoli nekog osuditi za oštećenje tuđe stvari nepoznatog vlasnika. Povrede da su zadobili optuženi, a oštećenja na vozilu da je trebalo vještačiti. Odbrana smatra da je činjenično stanje nejasno i predlaže da sud donese oslobađajuću presudu.

U toku dokaznog postupka provedeni su dokazi tužilaštva i to saslušani su svjedoci oštećeni R. M. i svjedok M. R., izvršen uvid u materijalne dokaze Zapisnik o uviđaju PS Tešanj broj 08-02-11/1-1-312/23 od 20.10.2023. godine, fotodokumentaciju PS Tešanj broj: 275/23 od 20.12.2023. godine, uložićemo naknadno pribavljene ove danas što smo dobili kopije znači predračun koji se odnosi na šetu koja je i pričinjena na putničkom vozilu kombi vozilu marke „Citroen“ u iznosu od 3.682,00 KM izdat od Berlijeta doo Sarajevo iz ovog dopisa su vidljivi predračun u kojim dijelovima vozila se radi o vjetrobranskom staklu, poklopcu motora itd. I imamo prije izvod iz KE za optužene imamo prijavu o ozljedi na ime M. R. izdata od JZU Sveti apostl Luka Doboj iz kojeg su vidljiva nagnječenja u predjelu koje je zadobio kritičnog dana oštećeni R. M. i Izvod iz kaznene evidencije za osumnjičene K. S. i K. M. PS Teslić broj: 14-1/1-234.1-149/24 od 01.02.2024. godine, te kao dokazi odbrane provedeni dokazi saslušanjem svjedoka K. E., K. M., optuženog kao svjedoka, te izvršen uvid u prijavu o ozljedi HMP Tešanj broj 26851/23 od 20.10.2023. godine i broj 26850/23 od 20.10.2023. godine, pa je nakon ocjene provedenih dokaza a koje dokaze je sud cijenio kako svaki dokaz pojedinačno tako i u njihovoj vezi i odlučeno kao u izreci ove presude a iz slijedećih razloga.

R. M. saslušan kao svjedok izjavio je da je optužene K. S. i K. M. angažovao da mu rade građevinske radove oko kuće. Jedan dio posla koji su trebali odraditi a nisu uradili i pred njegovom kućom da su se dogovorili da će prekinuti sa radovima i da će materijal koji je ostao odnijeti svojoj kući. Prije toga dana da im je dao akontaciju i da su se dogovorili da će im poslove koje su odradili platiti, a dio posla koji nije urađen da će mu vratiti akontaciju. Taj dan da je otišao na posao, a kad se vratio kući s posla vidio je da to nisu uradili, a kad se čuo sa K. M. sa kojim je inače i dogovarao sve radove da mu je isti rekao da to ne želi uraditi. Nakon toga da je otišao u Jelah da taj dio oko novca s njima razjasni. Dogovorio se sa M. da se nađu ispred ugostiteljskog objekta „Meli“ gdje je uslijedila rasprava kad je otišao u smislu „šta sam ja vas prevario, ovo ono, ti si nas prevario“ i rasprava u takvom smislu da je trajala vrlo kratko, a zatim da je S. udario ga, a zatim i M., da ga je S. uhvatio oko pasa. I naravno da je u toj borbi s njima zadao nekoliko udaraca jer ga je S. držao, a M. zadavao udarce, a on pokušavao da pobjegne. Kroz tu borbu da su mu govorili riječi u smislu da ih je prevario zato što im ne da da odrade posao i naplate do kraja, a da im je uzvraćao riječima da nisu dobro odradili i da su se dogovorili da neće dalje raditi i da će im dio novca vratiti. Pored toga što su mu zadali nekoliko udaraca S. i M. da su mu psovali Srpsku majku četničku, da će ga ubiti, a zatim da su udarali lopatom po autu, da su mu blokirali auto da ne može izaći, gađali ciglom prozor od automobila, M. da je bacio neki predmet što je oštetilo kombi vozilo. Oštećenja na vozilu da nisu bila mala. Nekako da je uspio da pobjegne par stotina metara. Sve ovo skupa da se jako brzo odvijalo, da je trajalo dva do tri minuta. Iz dvorišta je nekako uspio da izađe sa kombi vozilom iako je bilo jako teško. Kad se udaljio par stotina metara od njihovog dvorišta da je tražio telefon i onda je shvatio da mu je telefon ispao u dvorištu ispred objekta. Prvi put kad se zaustavio da su to bili neki ljudi, jedan da mu je dao maramicu da se obriše, a M. i njegov otac da su krenuli za njim. Zaustavio se kod benzinske pumpe Jelić prije Konzuma i kad je primjetio policiju sa rotacijom i od policijaca da je saznao da su postupili po njegovoj prijavi i objasnio im kako je otjeran sa lica mjesta. Na benzinsku pumpu da su došli i S. i M. Policajcima da je objasnio da su to ljudi koji su ga napali. Policija je pretresla njegov kombi jer su S. i M. rekli da je naoružan da ima nož bodež. Policajci da su ga vratili u blizinu njihovog objekta, a onda da su došli drugi policijski službenici i da su napravili uviđaj. Nakon što je sačinjen uviđaj na licu mjesta da je s tog mjesta otišao u Doboj i uradio pregled, te da je dobio ozljedni list. Vozilo „Citroen“ u kojem je došao pred ugostiteljski objekat optuženih da je vlasništvo firme u kojoj radi „Feliks“ d.o.o. iz Odžaka u kojoj je zaposlen već 14 godina. U policiji kada je davao izjavu da je rekao iznos štete otprilike i da je to iznos 5.000,00 KM, a nakon što je vozilo popravljeno i

otklonjena šteta da je stvarna šteta na vozilu 3.682,00 KM. Kroz unakrsno ispitivanje svjedok je pojasnio da ostatak duga po prvobitnom dogovoru nije isplatio optuženima iz razloga što je imao dogovor s njima da će im platiti zemljene radove, ivičnjake oko 4.000,00 KM, a da će oni ostatak materijala odvesti. Optuženi da nikada nisu odvezli materijal. Poslove koje su prvobitno trebali uraditi optuženi da su uradili drugi ljudi ali sa svojim materijalom. Vozilo firme „Feliks“ da mu je dato na korištenje i da firma „Feliks“ nikada nije dostavila zahtjev za naknadu štete niti prijavu za pokretanje krivičnog postupka. Dalje kroz unakrsno ispitivanje je pojasnio da je on lično zvao policiju tešanjsku na broj 122, a da mu nije poznato da li su i optuženi zvali policiju.

Svjedok M. R. saslušan na glavnom pretresu izjavio je da je bio u restoranu, u šanku i ne zna šta se u početku dešavalo kad je čuo vik, dreku i galamu da je izletio napolje i vidio M. i S. i još jednog čovjeka, sva trojica da su bili u nekoj vrsti klinča zajedno. Krv da je vidio samo kod M., da je uletio da ih razdvoji, a gospodin kojem ne zna ime da je izvadio neki špicasti predmet i kad je povikao dok je stajao između njih trojice „ubošće nekog“ svi da su serazišli, a ovaj gospodin kojem ne zna ime da je počeo da bježi. Lično da je uletio u restoran, tražio telefon. Telefon da je bio na trećem spratu, a kad se vratio ponovo u dvorište ispred objekta vidio je S. na podu, a gospodin da je bio već na izlazu objekta iz restorana. Poznato mu je da su S. i M. radili kod ovog gospodina kocku za njega. Na upit tužioca ovaj svjedok je izjavio da nije vidio oštećenja na vozilu ili da neko vrši oštećenja na tom kombi vozilu, da nije vidio ništa.

Nakon što je svjedoku predložen iskaz dat u Policijskoj stanici Tešanj dana 23.10.2023. godine u dijelu „čim je sjeo u kombi upalio ga je i s kombijem krenuo prema naprijed, dok je S. stajao ispred kombija“ S. se uspio skloniti u stranu i uspio otvoriti vrata suvozača. Kad je vozilo krenulo unazad vrata suvozača su oborila S. na zemlju, a vozilo nastavilo kretati unazad nekih metar ili 2 i tu je stao. Tada je S. ustao sa zemlje i sa jedne palete sa ciglom, obzirom da su se tu izvodili građevinski radovi uzeo jednu ciglu i bacio prema kombiju, tako da je tom ciglom pogodio staklo na vratima suvozača na kombiju. Tada je ovaj čovjek koji je bio u kombiju s vozilom krenuo unazad i uspio izaći na magistralni put i odmah se uputio prema Jelahu.

Svjedok je izjavio da je tačno to što je izjavio u policiji, da je zaboravio jer je prošlo dosta vremena od događaja. Kroz unakrsno ispitivanje svjedok je potvrdio da je bačena cigla ali da nije razbijeno staklo. Staklo da je pogodeno ali da nije puklo.

Svjedok K. E. izjavila je da je dok je sjedila s mužem da je u njihovo dvorište došlo nepoznato lice bez pozdrava i samo je pitao povišenim tonom „gdje je M.“, S. da mu je rekao da je u podrumu i u tom momentu M. je došao. Taj čovjek da je raširenim rukama krenuo na M., psovao mu Boga majku i pitao ga zašto nisu digli kocku, dok ga je M. smirivao, da je odmah napao šakom M., jednom drugi put. M. da je pao a S. da je prišao da ga odbrani. Taj čovjek da je uhvatio S., prislonio ga u zid, a zatim izvadio bodež ili nož i vikao je „ne prilazi ubiću vam brata“. U međuvremenu da je zet izašao iz restorana tako da je pomislio da je M. usto. I M. i S. da su bili krvavi, a nepoznati čovjek da je sjeo u kombi, da nije znao kud je krenuo vozeći unazad da je udario u zid. Inače u dvorištu da je bilo radilište, da je bio uzak prostor za kretanje vozila, tu u dvorištu da je bio i viljuškar i kombijem da je zakačio i oborio ga. U toj vožnji nazad da je S. oborio između palete i viljuškara i da je uspio nekako da izađe iz dvorišta i vidjela je kad je izašao sa kombijem na asfalt. Sjeća se da je poljevala vodom M. i S. da ustanu, a onda da su njih dvojica sjeli u auto i da su otišli za njim.

Kroz unakrsno ispitivanje na upit tužioca da je patroli izjavila da je vidjela kad je M. lopatom udario po šoferšajbi ovaj svjedok izjavila je da to nije vidjela i da tu uopšte nije bila lopata. Dalje kroz unakrsno ispitivanje svjedok izjavila je da je nepoznati čovjek S. kombijem udario, da je S. pao. Na upit sudije izjavila je da nije vidjela da je iko bacio ciglu na kombi, da je neko udarao lopatom ili nekim drugim predmetom, da nije vidjela da je cijelo vrijeme bila tu u dvorištu, ali da nije vidjela da je M. ili S. bacao ciglu, udarao lopatom ili nekim drugim predmetom po vozilu.

Svjedok K. M. izjavila je da je taj dan radila u kuhinji u restoranu da je čula vrisku, plač i izašla napolje da vidi šta se dešava misleći da se nešto djeci događa. Kad je izašla vidjela je kako djeca plaču, a muž M. da je bio krvav. Djeca su vikala „ubi djeda“. Vidjela je da je svekar na podu i u dvorištu vidjela da gospodin kojem ne zna ime sa kombijem ide naprijed, nazad od zida do viljuškara. Nije vidjela ko je koga tuko i na koji način, vodila je računa o djeci. Nije vidjela da je neko od njih S. ili M. udarali lopatom, krampom ili kamenjem po vozilu. Djecu da je uvela u kuću i smirila ih a poznato joj je da su M. i svekar išli kod ljekara.

Optuženi K. S. saslušan kao svjedok izjavio je taj dan da je došao M. R. ispred ugostiteljskog objekta. Sin M. da je bio u podrumu. Pozvao je M. i M. je izašao, kako je M. izlazio na ulazna vrata restorana da je M. prišao njemu psovao majku i rekao mu da je on rekao da nosi materijal i da mu vrati pare. Između njih dvojice da je stao pokušavajući da smiri situaciju. M. tako bijesan da je preko S. krenuo na M. i koliko je mogao jednom šakom, zatim drugom da je tukao M.. Krenuo je u odbranu M. jer je M. prijetio da će ga masakrirati bodežom, a zatim da je uhvatio S. oko pasa a kad je vidio da izlazi iz kuće i da su njih trojica skočio, sjeo u svoj kombi, krenuo na rikverc. Vozeći unazad da je udario u zid jer je dvorište bilo neka vrsta radilišta, a zatim da je kombijem udario u njega (S.). Pet do šest puta da je udario u zid i u ciglu koja je bila složena, niko da nije gađao kombi, da nemaju nikakve veze stim. A kroz unakrsno ispitivanje izjavio je da ne zna da li je bacao ciglu ili bilo koje predmete na vozilo, da se odvijalo sve brzo, da mu je sin bio u opasnosti, da je ležao u krvi, te da mu ništa nije poznato kakav je bio dogovor između M. i M. vezano za izvođenje građevinskih radova.

Optuženi K. M. saslušan kao svjedok izjavio je da je izvodio građevinske radove za M.a i otprilike kad je bilo 90% posla odrađeno da mu je M. rekao da nije zadovoljan poslom i onda je došlo do nesporazuma ko je kome koliko dužan, koliko treba da plati, da bi isti dan poslije posla M. ga nazvao i pitao zašto nije uradio to što je trebao uraditi, a da mu je odgovorio da nije uradio, da ne planira raditi i da ne planira dizati kocku. M. da ga je pitao gdje se nalazi i rekao da će doći da razjasne te stvari. M. da je došao u dvorište, dok je bio u podrumu sa radnicima. Prvo što je M. uradio kad je došao u dvorište i ugledao ga da je raširio ruke, opsovao mu majku i tražio pare. Otac da se približio i stao između njih dvojice, a M. preko oca ga je udario šakom od kojeg udarca se onesvjestio. Ne sjeća se da je udario M., da se apsolutno ne sjeća ništa. Kad je došao svijesti da je bio sav krvav, da je vidio kako djeca plaču, da su tu bili žena i majka. Zvali su policiju da policija dođe, niko se nije javio, a onda je sa ocem sjeo u auto i otišli u PS Jelah da prijave događaj. Iz policije da su ih poslali u bolnicu.

Nakon analize izvedenih dokaza odnosno saslušanih svjedoka i materijalnih dokaza, navoda odbrane, sud smatra da je optužba van svake razumne sumnje dokazala odlučne činjenice da su optuženi sa direktnim umišljajem preduzeli radnje kojim se ostvaruju obilježja krivičnog djela oštećenje tuđe stvari iz člana 239. stav 1. KZ FBiH u vezi sa članom 31. KZ FBiH.

Ovakav zaključak suda temelji se na analizi izvedenih dokaza a na osnovu kojih je sud utvrdio da je optužba sa potpunom sigurnošću dokazala odlučne činjenice, da su optuženi poduzeli radnje koje su opisane u izreci ove presude i u kojim radnjama su ostvarena obilježja predmetnog krivičnog djela jer prema izjavi svih saslušanih svjedoka optužbe i to R. M. i M. R., utvrđeno da je dana 20.10.2023. godine oko 16,30 sati ispred ugostiteljskog objekta „Meli“ u mjestu P. nakon verbalne prepirke i sukoba između K. S. i K. M. s jedne strane i R. M. s druge strane oko nezavršenih građevinskih radova i da su optuženi udarajući lopatom, bacanjem cigle i gađanjem krampom oštetili motorno vozilo marke „Citroen Jumper“ kojim vozilom je oštećeni došao ispred ugostiteljskog objekta „Meli“. U ovom dijelu sud je iskaze saslušanih svjedoka optužbe prihvatio jer su njihovi iskazi u ovom dijelu saglasni, jasni, logični, uvjerljivi i međusobno se potvrđuju i dopunjuju. Svjedok M. R. je promijenio iskaz na glavnom pretresu. Nakon što mu je kantonalni tužilac predočio iskaz koji je dao u PS ovaj svjedok je potvrdio da je tačno to što je izjavio u policijskoj stanici, da je zbog protoka vremena zaboravio šta se tačno dešavalo. Obzirom da je svjedok M. R. nakon predočavanja iskaza od strane tužioca potvrdio da je tačno ono što je izjavio u policiji, to je sud i prihvatio njegov iskaz koji je dao u policijskoj stanici kao jasan, iskren, vjerodostojan, a iz razloga što sjećanja nakon događaja su sigurno bolja i detaljnija nego nakon protoka dužeg vremenskog perioda u konkretnom slučaju više od godine dana.

U ovom dijelu sud je iskaze saslušanih svjedoka optužbe i prihvatio jer su njihovi iskazi saglasni, jasni iskreni, logični, uvjerljivi i međusobno potvrđuju i dopunjuju.

Iz zapisnika o uviđaju PS Tešanj broj 08-02-11/1-1-312/23 od 20.10.2023. godine, i fotodokumentacije broj 275/23 od 20.10.2023. godine, utvrđeno je da je dana 20.10.2023. godine, ispred ugostiteljskog objekta „Meli“, vlasništvo K. M., došlo do fizičkog obračuna između sa jedne strane S. i M., a sa druge strane R. M. i da su S. i njegov sin M. namjerno oštetili motorno vozilo marke „Citroen Jupe“ reg. oznaka E24-0-359, vlasništvo „Feliks“ d.o.o. sa sjedištem u Odžaku.

Iskaz svjedoka R. M. i M. R. kad se dovede u vezu sa materijalnim dokazima jasno proizilazi da su optuženi dana 20.10.2023. godine oko 16,30 sati nakon kraće svađe i prepirke oštetili motorno vozilo marke Citroen Jupe reg. oznaka E24-0-359 vlasništvo firme „Feliks“ iz Odžaka koje je koristio M. R., udarajući lopatom i bacanjem cigle i krampe i tako nanijeli oštećenja u vidu udubljenja i strugotina, na farbi i limu, oštećenja na vjetrobranskom staklu, desnih bočnih vrata u vidu strugotine, na poklopcu motora oštećenja u vidu udubljenja i parnice, na prednjem vjetrobranskom staklu oštećenja u vidu ispucalog stakla, te u predjelu prednjih lijevih vrata u vidu udubljenja.

Prema definiciji datoj u članu 31. Krivičnog zakona FBiH saizvršilaštvo postoji kad više lica učestvovanjem u radnji izvršenja djela ili nekom drugom radnjom značajno doprinese njegovom izvršenju. Ponašanje pojedinih saizvršilaca izlovano uzeto ne mora predstavljati samu radnju izvršenja (na što upućuje sintagma "značajno doprinese njegovom izvršenju" sadržana u zakonskoj definiciji pojma saizvršilaštva), a to znači da poduzimanjem bilo koje radnje koja čini obilježje krivičnog djela izvršilac, te radnje čini krivično djelo kao saizvršilac sa drugim saizvršioci.

Radnje koje preduzimaju saizvršioci mogu biti iste ili različite, mogu biti preduzete istovremeno ili sukcesivno, na istom ili na različitim mjestima, ali moraju da vode istom rezultatu.

Što se tiče subjektivnog uslova znači da kod saizvršilaca postoji svijest o zajedničkoj djelatnosti usmjerenoj na izvršenje krivičnog djela. Navedeni uslovi u predmetnom slučaju su ispunjeni povodom postojanja saizvršilaštva, jer optuženi, nakon verbalne prepirke oko izvođenja građevinskih radova i sukoba sa M., znajući da vozilo kombi sa kojim je došao M., tuđe vozilo, s namjerom da isto oštete, znajući da vozilo nije njihovo nego tuđe, udarali lopatom, bacali ciglu i kramp na vozilo i tako oštetili vozilo na način kako je opisano u optužnici.

U konkretnom slučaju radnja izvršenja ovog krivičnog djela ostavarena je zajedničkim djelovanjem optuženih, a kod optuženih postoji i svijest o tome da izvršeno djelo predstavlja zajednički rezultat njihovih radnji, što daje osnova za zaključak da su ovo djelo optuženi htjeli kao zajedničko, a samim tim i kao svoje, zbog čega su i odgovorni za izvršeno krivično djelo oštećenje tuđe stvari iz člana 293 stav 1 u vezi sa članom 31. KZ FBiH.

Optuženi su tokom postupka osporavali radnje krivičnog djela i svoju odbranu zasnivali na tome da je oštećeni došao pred ugostiteljski objekat i da je on njih napao, da su se branili, da su bili povrijeđeni. Međutim, izvedeni dokazi optužbe ne upućuju na takav zaključak. Iz provedenih dokaza jasno proizilazi da je oštećeni došao pred ugostiteljski objekat zbog nerazjašnjenih računa oko izvođenja građevinskih radova, odnosno zbog međusobnih dugovanja i potraživanja, a da je došlo do fizičkog obračuna nakon verbalne prepirke, a iz materijalnih dokaza je utvrđeno da su sva trojica zadobili lake tjelesne povrede, te da su K. S. i K. M. oštetili vozilo kojim je došao M. na način kako je to već obrazloženo.

Krivično djelo oštećenje tuđe stvari je po svojoj prirodi nemotivirano ponašanje koje čini ko ošteti, uništi ili učini neupotrebljivom tuđu stvar, a tokom postupka sa sigurnošću je utvrđeno da su optuženi oštetili motorno vozilo kojim je M. došao u dvorište optuženih, što znači da su optuženi poduzetim radnjama oštetili tuđe vozilo, čime su i ostvarena bitna obilježja ovog krivičnog djela.

Odbrana optuženih bila je usmerena i na činjenicu da M. nije vlasnik vozila kojim je došao u dvorište optuženih.

Kad je u pitanju ovaj prigovor, utvrđeno je da M. nije vlasnik motornog vozila koje su oštetili optuženi. Međutim, da li je osoba koja je korisnik vozila i vlasnik je irelevantna činjenica kad je u pitanju obilježje ovog krivičnog djela jer su optuženi znali da je vozilo tuđe, ali ova činjenica može biti od značaja kad je u pitanju imovinsko pravni zahtjev i nastala šteta.

Svjedoci odbrane i to svjedok K. E., K. M. i optuženi saslušani kao svjedoci svojim svjedočenjem nisu doveli u sumnju vjerodostojnost iskaza svjedoka optužbe.

Svjedok K. M. i K. M. o bitnim činjenicama kako je došlo do oštećenja vozila nisu se izjasnili, odnosno izjavili su da ništa nisu vidjeli, a svjedok K. E. sa izjavom da je vozač kombija vozeći u rikverc i udarajući vozilom o zid ošteti vozilo, pa kad se ovakva izjava dovede u vezu sa oštećenjima na vozilu koja su vidljiva iz fotodokumentacije izjava svjedoka K. E. je neubjedljiva, jer iz fotodokumentacije je vidljivo da oštećenja na vozilu nisu mogla nastati na takav način, nego od udaraca po vozilu tvrdim predmetima.

Optuženi S. saslušan kao svjedok, prvo je izjavio da niko nije bacao nikakve predmete po vozilu a zatim da je izjavio da ga je udario ciglom i da sad nije siguran da li jest ili nije bacao se ciglom na vozilo.

Iskazi saslušanih svjedoka odbrane po ocjeni suda su iskonstruisani i usmjereni na izbjegavanje odgovornosti optuženih, pa je iskaz ovih svjedoka u dijelu u kojem su protivrječni iskazima svjedoka optužbe i ocijenio nevjerodostojnim.

Da je došlo do verbalne prepirke i fizičkog sukoba između R. M., K. S. i K. M. zbog građevinskih radova koje su optuženi izvodili kod M. potvrdili su i svjedoci odbrane i svjedoci optužbe .

Međutim, ukoliko optuženi i oštećeni nisu mogli da imovinsko pravne odnose riješe na miran način, ovakvo ponašanje koje je utvrđeno predmetnom optužnicom ne opravdava postupanje optuženih i ne predstavlja okolnosti koje isključuju odgovornost optuženih.

Optuženi su bili svjesni da udaranjem u ljutnji, bijesu po, tuđoj stvari, lopatom, bacanjem krampa i cigle, da istu mogu oštetiti a to su i htjeli, pa kako su poduzetim radnjama oštetili tuđu stvar to su i ostvarena obilježja krivičnog djela oštećenje tuđe stvari iz člana 293. stav 1. KZ FBiH.

Obzirom da ne postoje okolnosti koje isključuju odgovornost optuženog za počinjena krivična djela to je sud optužene i oglasio krivim i osudio kao u izreci ove presude odnosno optuženima izrekao uvjetnu osudu za počinjeno krivično djelo Oštećenje tuđe stvari iz člana 239. stav 1. KZ F BiH.

Pri odlučivanju o vrsti i visini krivične sankcije sud je imao u vidu sve okolnosti predviđene članom 49. KZ FBiH koje utiču da kazna budu veća ili manja, pri čemu je cijenio stepen krivične odgovornosti optuženih, okolnosti pod kojima je djelo učinjeno, njihove lične i porodične prilike, kao i sve druge okolnosti koje se odnose na ličnost učinitelja.

Od olakšavajućih okolnosti sud je kod optuženih našao okolnost da su neosuđivani, a od otežavajućih okolnosti da su pokazali upornost u izvršenju predmetnog krivičnog djela.

Imajući u vidu navedene okolnosti i propisanu kaznu za predmetno krivično djelo sud je primjenom odredaba člana 62 KZ FBIH optuženima izrekao mjeru upozorenja tj. uvjetnu osudu kojom je optuženima utvrdio kazne zatvora od po tri mjeseca i odredio da se ista neće izvršiti ukoliko optuženi u roku od jedne godine dana, a računajući od dana pravosnažnosti ove presude, ne učinu novo krivično djelo, smatrajući da je ova krivično pravna sankcija adekvatna težini krivičnog djela kao i ličnosti učinilaca i da će se sa izrečenom uvjetnom osudom koja predstavlja prijetnju kazne prema optuženima postići kako opšta svrha krivično pravnih sankcija predviđena članom 7. KZ FBiH, a u okviru i svrha kažnjavanja te svrha uvjetne osude iz člana 60. stav 2. KZ FBIH.

Iz predračuna „Berlijeta“ d.o.o. Sarajevo broj 108-002-563/23-SGU od 04.11.2023. godine proizilazi da je cijena popravke vozila Citroen Jumper FG CLUB reg. oznaka E24-0-359 kupca „Feliks“ doo Odžak iznosila 3.682,00 KM (jedno vjetrobransko staklo, poklopac motora, staklo pd.d, garnitura za lijepljenje, limarski radovi, parkirerski radovi, mehaničarski radovi).

Optuženi su prigovarali visini štete prema ovom predračunu, pa obzirom da nije rađeno vještačenje, to se sa sigurnošću i ne može utvrditi da je šteta na vozilu iznosila 3.682,00 KM,

zbog čega je sud činjenični opis iz optužnice izmijenio u pogledu visine štete, te umjesto u iznosu od 3.682,00 KM upisao u iznosu od oko 3.682,00 KM.

Osnovan je prigovor optuženih, da M. nije vlasnik vozila, odnosno da je vlasnik vozila firma „Feliks“ d.o.o. Odžak, i da pravo na naknadu štete za oštećenja na vozilu pripada vlasniku vozila, jer je ovim krivičnim djelom šteta pričinjena vlasniku vozila, slijedom čega status oštećenog u odnosu na predmetno krivično djelo ima pravno lice „Feliks“ doo Titova 148, Odžak. To što je M. kao korisnik vozila izvršio popravku na vozilu i imao izdatak u visini štete na vozilu čiji nije vlasnik stvoren je građansko pravni odnos između oštećenog i R. M., koji se može rješavati u parničnom postupku.

Oštećeni Feliks d.o.o. Odžak nije postavio imovinsko pravni zahtjev i o istom sud nije ni odlučivao.

R. M. nije oštećen predmetnim krivičnim djelom i nema status oštećenog pa je sud njegov zahtjev i odbacio.

Na osnovu odredaba člana 202. stav 1. ZKP-a FBiH optuženi se obavezuje na plaćanje troškova krivičnog postupka u paušalnom iznosu od po 50,00 KM, koje iznose su dužni platiti u roku od 30 dana od dana pravosnažnosti presude.

Na osnovu svega navedenog sud je odlučio kao u izreci ove presude.

PRAVNA POUKA:

Protiv ove presude dozvoljena je žalba
Kantonálnom sudu Zenica u roku od 15
dana od dana prijema presude.

Sudija
Bekrić Hidajeta